

جنبیش واژه زیست

گفت و گو با متخصصان و کارشناسان زیست‌شناسی و واژه‌گزینی

الله علوی

اشاره

پاییز امسال کتاب درسی زیست‌شناسی ۱، اولین کتاب از کتاب‌های اختصاصی زیست‌شناسی برای دانش‌آموزان رشته علوم تجربی- به دنیای آموزش و مدرسه وارد شد. اکنون بیش از سی صد هزار دانش آموز در فرایند یادگیری آن در تلاش و تکاپو هستند. این کتاب نه فقط اولین کتاب زیست‌شناسی است که بر اساس رویه‌ها و سیاست‌های نو در آموزش و پرورش، نگاشته می‌شود، بلکه اولین کتاب درسی زیست‌شناسی است که در آن تعدادی از واژه‌های راجح زیست‌شناختی جای خود را به برابری‌های فارسی داده‌اند؛ اقدامی که اکنون‌های متفاوتی در جامعه فرهنگی و علمی کشور برانگیخته و مانند هر رویداد بحث‌انگیز دیگری، صفحه‌ایی از موافقان و مخالفان به راه انداخته است.

موافقان، به کارگیری واژه‌های مصوب فرهنگستان زبان و ادب فارسی را در راستای ضرورت و اهمیت فارسی‌سازی زبان علم و نجات آن از هجوم واژه‌های بیگانه می‌دانند، در حالی که مخالفان بر این باورند که جانشینی واژه‌های بیگانه با واژه‌های فارسی، استفاده از منابع علمی دست اول و به روزبودن کاربران علم زیست‌شناسی را با مشکل مواجه می‌کند. لذا، بر آن شدیدم تام موضوع ضرورت به کارگیری واژه‌های فارسی را در متون علمی، در گفت و گو با چند تن از استادان رشتۀ زیست‌شناسی دانشگاه تهران، کارشناسان آموزش زیست‌شناسی و نیز متخصصان واژه‌گزینی بررسی کنیم. این افراد همگی در کار واژه‌سازی و واژه‌گزینی سابقه و تجربه قابل توجه دارند. آنچه در پی می‌آید، نظر این متخصصان است که در پاسخ به پرسش‌های ما ابراز شده است.

* توضیح «جنبیش واژه زیست» عنوان شعری از سهراب سپهری است.